

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-2M04-I-2
Przedmiot:	Intermedia
Kierunek:	Malarstwo, II stopień [4 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Klimaszewski Cezary, dr hab.
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	2,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 18,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 7,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 3,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Student powinien posiadać wstępne zapoznanie dotyczące sprawnego łączenia wizualnych form z innymi dziedzinami sztuk plastycznych, powinien także być zapoznany z najnowszymi dokonaniem współczesnych artystów wizualnych, oraz artystów performance. Wymagane są wstępne koncepcje indywidualnych projektów artystycznych przy wykorzystaniu, różnych technik, podstawowa orientacja w programach komputerowych dotyczących pracy przy użyciu materiałów filmowych, oraz zdjęć np. Adobe Photoshop, Premiere Pro.
Metody dydaktyczne:	• ćwiczenia przedmiotowe • dyskusja dydaktyczna • ekspozycja • film • klasyczna metoda problemowa • konsultacje • korekta prac • pokaz • wykład problemowy • z użyciem komputera
Zakres tematów:	Przedmiot Intermedia dotyczy świadomego łączenia różnych dziedzin sztuki, nauk, oraz współczesnych technik i technologii medialnych. Intermedia mają na celu wprowadzenie nowego statusu dzieła sztuki, zapoznanie z formami działań intermedialnych (performance, instalacja, sztuka w przestrzeni publicznej, sztuka wideo). Program kładzie nacisk na umiejętność definiowanie relacji zachodzących w otaczającej nas przestrzeni i dzięki temu pomaga w tworzeniu nowych wartości artystycznych z wykorzystaniem różnych środków formalnych. Ćwiczenia pomagają przy kształtowaniu indywidualnego języka wypowiedzi, oraz przy wytwarzaniu nowych jakości artystycznych. Podczas obserwacji otoczenia i zjawisk w nim zachodzących, ćwiczenia powinny pomóc zrozumieć ewolucję świadomości wzrokowej i myślenia, co pozwalałoby spojrzeć, oraz pracować w inny sposób. Ćwiczenie 1. „Przestrzeń i dźwięk” Ćwiczenie polega na zbudowaniu prostej instalacji dźwiękowej wykorzystując przedmiot, obiekt, który np. emituje dźwięk. Istotna jest przestrzeń, dźwięk i wprowadzenie tego dźwięku w konkretną przestrzeń. Przy realizacji instalacji dźwiękowej można wykorzystać dźwięk emitowany przez przedmioty, które nas otaczają, przedmioty codziennego użytku, ale trzeba ten dźwięk zmodyfikować. Taka modyfikacja wiąże się również z zmianą obiektu, który wydaje dźwięk mający już inne znaczenie w przestrzeni. Przed wykonaniem instalacji powinny być zrealizowane projekty, szkice koncepcyjne, oraz przedstawione propozycje ingerencji w daną przestrzeń oraz dźwięk. Ćwiczenie 2. „Pomnik” Tematem ćwiczenia jest pomnik lub większe założenie o charakterze pomnikowym poświęcone własnej osobie (samemu sobie), lub ważnemu życiowemu wydarzeniu. Indywidualny stosunek autorpracy do rzeczywistości i przeszłości jest ważnym elementem ćwiczenia. Istotne jest zbudowanie przestrzeni, obiektu, który swoim wyglądem prowokuje do różnych zachowań ludzi będących na zewnątrz, albo wewnątrz niego. Ćwiczenie o cechach projektu może składać się z cyklu rysunków, wydruków, zdjęć, albo makiety. Autor może wykorzystywać gotowe materiały i wzory architektoniczne. Ćwiczenie 3. „Ołtarz” Ćwiczenie nie dotyczy tradycyjnego ołtarza, ale powstanie klasycznej formy nie jest wykluczone, istotne jest aby spojrzeć na temat indywidualnie i odszukać w nim zupełnie inny – nowy zestaw znaczeń.
Forma oceniania:	• przegląd prac • realizacja projektu • zaliczenie praktyczne
Warunki zaliczenia:	Zaliczenie (przegląd prac) odbywa się na podstawie przedstawionych realizacji i projektów.

Literatura:	1. Kandinsky W., <i>Punkt i linia a płaszczyzna</i> , PIW, Warszawa 1986. 2. Strzemiński W., <i>Teoria widzenia</i> , Kraków 1974. 3. Ludwiński J., <i>Epoka błękitu</i> , Otwarta Pracownia, Kraków 2003. 4. Tabakowska E., <i>Ikoniczność znaku</i> , Kraków 2006. 5. Jałowiecki B., Szczepański M., <i>Miasto i przestrzeń w perspektywie socjologicznej</i> , Warszawa 2006. 6. Smoczyński M., <i>Esej o rysunku</i> , CSW, Warszawa 2010.
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, jest przygotowany do rozwiązywania skomplikowanych zagadnień intermedialnych 02U potrafi realizować prace intermedialne z wykorzystaniem najnowszych technologii 03U posiada zdolność kreowania i realizowania intermedialnych faktów artystycznych 04U samodzielnie podejmuje decyzje odnośnie sposobów realizacji intermedialnych artefaktów 05U jest zdolny do współpracy zespołowej przy projektowaniu i realizacji form i wydarzeń intermedialnych 06U potrafi stosować innowacyjne metody tworzenia intermedialnych artefaktów 07K inicjuje działania zespołowe o charakterze interdyscyplinarnym